

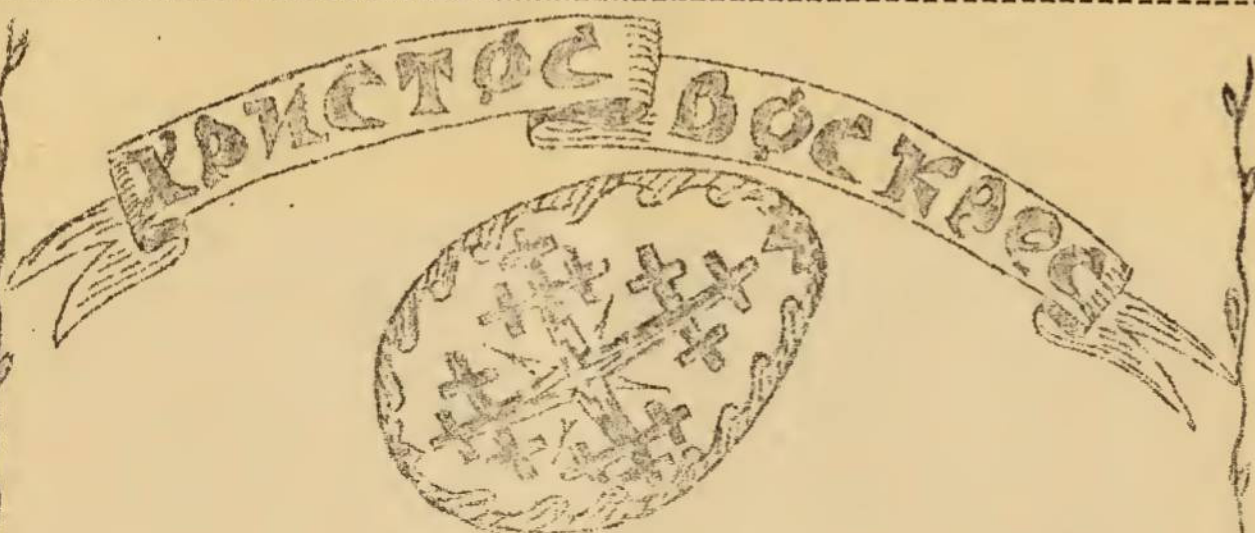
І Н Ф О Р М А Ц І Й Н И Й Б Ю Л Е Т Е Н Ь

Товариства Української Студіюючої Молоді
ім. М. Міхновського

Ч. 2

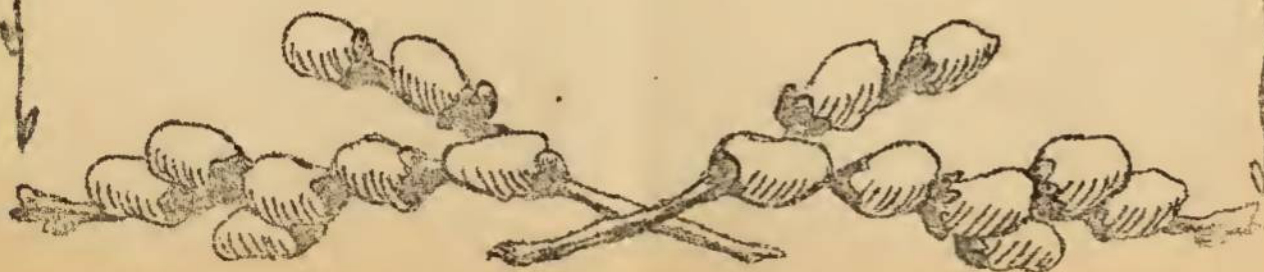
М Ю Н Х Е Н

1950

З нагоди Христового Воскресіння Управа Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського вітає всіх членів і прихильників нашого Товариства та всю націоналістичну революційну українську молодь сердечним Х Р И С Т О С В О С К Р Е С ! Несподівано віримо, що вже близький той час, коли при допомозі Спасителя святкуватимемо це величне Свято Радости разом з великим Українським Народом на звільненій від загарбників Батьківщині нашої - Україні!

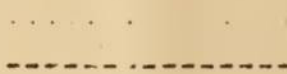
Управа ТУСМ-у

З М І С Т

стор.

1.	Петро Карпенко-Криниця: Воскресіння правди	3
2.	Григорій Васькович: Завдання української студіючої молоді на еміграції	4
3.	Василь Маркусь: До великодньої конференції ТУСМ ім. М.М. "Два дні ідеологічної проблематики"	14
4.	x x Повідомлення /про "Два дні ідеол. пробл"/	17
5.	Володимир Гайдук: Видавничі перспективи	18
6.	x x Витяг з протоколу ч. 2.	20
7.	x x Звернення організаційного референта	22
8.	x x Звернення референта діяльності і кадрів	23
9.	x x Витяг з протоколу ч. 3.	24
10.	x x Від референтури діяльності і кадрів	26
11.	Хроніка	27
12.	Повідомлення - оголошення - різне	28
13.	Адреси членів	31

Петро Карпенко-Криниця

ВОСКРЕСІННЯ ПРАВДИ

На чужих роздоріжжях скитальщини, в Заокеанні, скрізь, скрізь, де ступає наша нога і лунає голос наш, зустрінемо ще раз Великий День Христового Воскресіння. Вуста наші проказуватимуть радісне "Христос Воскрес", як торік, позаторік, як десятки й сотні років тому проказували ці слова наші батьки, діди, прадади. Ми, ніби перекликатимемось з поколінням людей української крові, що з вірою в Христа жили, боронили землю свою і вмирали, глибоко вірячи в Христове Воскресіння, а, отже, і в невідкличне воскресіння господньої Правди на "нашій - не своїй землі". І тому кожен з нас, як може ніхто інший, так близько, так по-своєму, по-українському сприймає й розуміє це величне свято радості. Сприймає, як символ наших стремлень, перманентних змагань і надій. І це скріплює всіх нас, робить непереможними, не дивлячись на те, що сучасність у якій живемо в основі своїй можна вважати антихристиянською. Ті, що вдають з себе християн показали на що вони здатні: розстріли невинних матерів, старих і дітей, нищення цілих народів - було їх девізом вчора. Інші з них сьогодні явно підтримують ще диявола, що збив собі гніздо на Сході і готується по-жертви увесь світ.

Злу потурають, злом торгують, у злі живуть.

Іноді здається, що коли б знову Син Божий зішшов на землю, його б так само розп'яли, як і на світанку нашої ери. Христове воїнство сьогодні не займає належних йому позицій, воно повинно готуватися до наступу з демоном зла - за тріумф господньої Правди на землі. Це треба усвідомити, треба зрозуміти шлях Христа, яким ідемо ми, як шлях бездискусійного героїзму. Бо й справді, чи знає історія щось героїчніше за Голготу на яку твердо ступав Син Божий, щоб, перенісши надлюдські муки розп'яття, провістити ранок світлого воскресіння? Чи не героїзмом оповиті імена учнів Христових, що утверджували віру Богоочоловіка? Хто скаже, що перші християни, гнані й переслідовані, не були героями? Все це не може не бути для нас зразком у мандрівці до торжества Правди і тріумфу нашої національної істини.

Тверезе розуміння цього також допоможе нам глибше пізнати зло нашої зматеріалізованої, просто спекулятивної сучасності, що втратила критерії оцінки наруги й справедливості. Ми сміливіше дивитимемось у вічі небезпеці і твердіше стоятимемо на нашому буремному шляху. Він, цей шлях, веде нас крізь зловіще мряковіння доби, крізь попелища й руїни могутніх імперій, руїни, що вже є і ще будуть і він, шлях цей, приведе до перемоги. Караючий меч Божої справедливості протне змія, що провіщує глуху ніч замість світлого дня.

Це буде воскресіння, перемога Правди.

Ми свідомі величчї своїх завдань і тих спокус, небезпек та зрад, що чигають на нас. Кожен свідомий труднощів і жертв, але без цього ніколи не бувало перемог. Без найменших вагань ставимо розум свій, палку гарячу юність на своєрідні Христових заповітів.

І тому, коли вуста наші проказуватимуть традиційне "Христос Воскрес" хай буде радість наша повною. Це не легко. Знаємо, що робиться в Україні і бачимо безпосередньо перед собою гіркі шляхи чужини.

Так, але радіймо: "Христос Воскрес".

Коли уста наші проказуватимуть величні слова про воскресіння Його, хай буде твердою, непохитно-фанатичною віра наша у грядучий триумф Правди. Святої віри, тієї віри, що тримає сьогодні українського повстанця-підпильника одного проти сотень і допомагає йому вийти переможцем, віри перших християн і, здавалося б, безумного Колюмба, віри Ганни д'Арк - потрібно всім нам.

Плекаймо, кріпим цю віру, щоб вона сміливо вела нас крізь усі провалля і пікстунні нетри до Великого Дня. Щоб серед безлічі роздоріж ми завжди чітко бачили свою пряму дорогу. Плекаймо цю віру, глибше пірнаймо розумом своїм у таємницю буття, кріпимо тіло і вільний дух, бо вже видно сполохи нового дня. Інакше й не може бути. Не може, бо - Христос Воскрес.

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ НА ЕМІГРАЦІЇ.

I. Про потребу нашої підготовки до політичної праці.

Щоб не розгубитися в нашому емігрантському житті і до того щоби могли провадити корисну працю між чужими народами, ми мусимо постійно мати на увазі кілька завдань, яких не можна забувати ні на хвилину, навіть у нашій щоденній праці. Ці завдання зв'язані з трьома основними питаннями, що їх кожний політичний емігрант повинен мати постійно у своїй свідомості. Кожний українець, який знаходиться тепер поза межами своєї Батьківщини мусить бути готовим до відповіді насамперед собі, а тоді своїй оточенню, на наступні питання:

1. Х т о в і н ? /до якого народу належить/, 2. Д о ч о г о п р я м у є ? /яка мета цього народу/, 3. Я к и м и м е т о - д а м и і з а с о б а м и х о ч е о с я г н у т и м е т у ? /яку діяльність провадить для здійснення мети обраної його народом/.

Щоправда, в сучасну пору відповідати на деякі з тих питань вже не трудно. Перше питання - "хто ми"? не належить до тяжких питань і завдяки двом світовим війнам та революційно-визвольним процесам нашого народу, на нього зможе легко відповісти кожен українець. Також друге питання - до чого прямуємо не тяжке, тому що революційна діяльність перед другою світовою війною і особливо під час війни спричинилася до кристалізації суспільної думки відносно цього питання. По другій світовій війні кожен українець вважає першим завданням українського народу його визволення і створення національної держави. Однак третє питання, в якому говориться про методи і засоби потрібні для здобуття української незалежності є найбільш трудною справою. Це одна з найважливіших проблем нашого часу і вона не така проста, як могла б здаватися на перший погляд.

Шукаючи відповіді на третє питання, ми розглянемо в тому випадку насамперед наші революційні здобутки другої світової війни, бо якраз цей час висунув і проголосив, відповідаючи заторкненому питанню ідею, яка постійно просякає до свідомості кожного українця. Тут на основі досвіду сказано ясно і виразно, що за визволення України треба постійно боротися, з тим, що в цій боротьбі маємо розраховувати перш за все на власні сили, при чому боротьба мусить

бути добре організована і в свою дію має включати всі засоби і вміння, які є в нашому розпорядженні. Це твердження дуже важливе. Його повинен прийняти кожен українець, не байдужий до інтересів Батьківщини. Але це твердження є загальною ідеєю і для щоденної праці не вистарчає. Його треба докладно проаналізувати і зробити практичні висновки, які випливають із загальної ідеї. Аналіза цієї проблеми є нелегкою і ускладнюється особливо тим фактом, що ми маємо справу з двома різними засягами і формами боротьби, тим більше без належної координації дії. Перший засяг і форма визвольної боротьби охоплює лише українську територію. Там продовжується безпосередня боротьба з займанцем України і в тому випадку першість мають дії, організовані на військовий лад. Натомість другий засяг і форма боротьби охоплює заграничну діяльність українців, яка практично повинна бути зведена до політичної праці.

Українська політична еміграція відповідала в першу чергу за цей другий засяг боротьби, і якраз над її політичними завданнями на еміграції потрібно глибше зупинитися. Сама політична боротьба є не меншою і не легшою від збройної боротьби. Вона має тільки інші форми і відбувається без проливу крові. Все ж таки її можна так само як збройну боротьбу виграти або програти і в залежності від тактики й оперативності керівних політичних органів, залежить доля цілої справи, провадженої політичним керівництвом на міжнародньому відтинку. Відповідна тактика і добра політична оперативність може спричинитися для здобуття добрих позицій визвольній справі на терені міжнародньої політики. Натомість невдалі тактичні заходи спричинюють нам шкоду, при чому поруч з тим задержують розвиток усього визвольного процесу. Отже бачимо, що відповідна тактика й належна оперативність мусять бути вміло проваджені політичним керівництвом, яке повинно розробити й прийняти якнайкращі методи у своїй політичній діяльності, щоби тим способом успішно провадити цю діяльність до визначеної мети, тобто до визволення і створення національної держави.

Хоч політичні завдання нинішнього дня для державно-творчого активу на еміграції здаються найважливішим питанням при розгляді ідеї постійної боротьби проти Росії, такої боротьби, яка була б добре організована і оперта на власних силах, то все таки ми не можемо ближче спинятися над конкретними методами політичної праці. Це дуже складна справа і студіююча молоді в якій мірі до того не підготована, щоби могли вже тепер, під час своїх студій практично займатися такими питаннями. Методи політичної праці належать до старшого громадянства, яке для цього завдання більш підготоване і вироблене. Однак студіююча молодь не може бути байдужою до практично-політичних проблем і повинна висловлювати свої погляди на різні актуальні проблеми, якщо ці погляди добре обдумані й обосновані. Це потрібне тим більше, що українська зовнішньо-політична діяльність не належно в нас проваджена, про що знає кожен громадянин на еміграції без огляду на висоту освіти. Кожен з нас бачить, що зовнішньо-політичній діяльності прямо чогось не достає. Дехто з громадян додає причину нашого неуспіху в тій обставині, що міжнародня політика є дуже ускладненою і для нас несприятливою. Інші нарікають на політичне керівництво, кажучи, що кращі політики могли б все таки більше зроби́ти для нашої справи. І коли б нам прийшлося зайняти становище в тій справі, то висловимося за тією другою думкою. Цей другий пог-

ляд, що підкреслює недоліки наших політиків, більше наближається до правди, бо якщо говорити про міжнародну політику, то вона була завжди дуже ускладнена для недержавних народів, а все таки різні недержавні народи могли знайти собі шлях і засоби, при допомозі яких дійшли до незалежності. Ми також мусимо віднайти цей шлях. Великим завданням студіюючої молоді є якраз підготовка до шукання добрих шляхів, відповідних методів і належних засобів, при допомозі яких можна б спричинитися до прискіпшення визвольного процесу. В тій підготовці до шукання методів і засобів нам не може залежати тільки на висказуванні своїх поглядів, чи на ствердженні самого факту наших недоліків, але в першу чергу ми повинні займатися двома наступними справами:

I. належним і глибоким розгляненням причин, які склалися на нашу політичну слабкість, а до того 2. встановлення головних напрямних, на основі яких ми повинні підготовляти себе до політичної праці на еміграції, щоби таким чином відповідно скріпити існуючий визвольно-політичний актив. Якраз цим проблемам мусимо присвятити свою увагу.

II. Кілька думок про причини наших недоліків і про деякі успіхи.

Властиво, докладне дослідження наших недоліків вимагає глибокого психологічного аналізу провідного українського активу, який співпрацював у політично-визвольному русі протягом першої половини ХХ. століття, з тим, що в такому аналізі треба б зайнятися не тільки науковим дослідженням поодиноких людей, але також аналізом їхнього походження і спадковості. Цей аналіз міг би бути переведений на основі історичних матеріалів про діяльність активних одиниць визвольного руху і він дав би мабуть, найкраще свідоцтво про те, якими були наші провідні люди і чого їм не доставало. Вихідними точками таких психологічних дослідів мусіли б бути особливо дві справи, що відносяться до притаманних властивостей нашої провідної верстви: I. процес вирощення української інтелігенції із селянського стану на становище державної провідної верстви, 2. психічні властивості і спроможності українських керівних осіб та їхні спадкові властивості. Це - звичайно величезне завдання, і в міру можливостей ним треба буде обов'язково зайнятися, використовуючи багато доказових матеріалів, бо такий аналіз міг би зробити велику прислугу сучасним співробітникам визвольного руху. Але не маючи покищо змоги обширно зайнятися таким аналізом, ми спробуємо накреслити кілька основних думок, які торкаються причин наших політичних недоліків, щоби за їхньою допомогою виразніше наświetлити наші завдання на еміграції.

Це український провідний актив походить переважно із селянської верстви /в першому, другому або третьому поколінні/ - це не запевнений факт і цей факт не без значення, тому що в новому засягу діяльності нововирощена інтелігенція натрапляє на особливі труднощі.

І навіть якщо такі люди зуміють подолати перші труднощі на своєму життєвому шляху, то досягнувши якесь визначне і відповідальне становище, в них таки часто не вистачає потрібної сили та вміння для належного проведення доручених їм завдань. Їхнє селянське походження виразно зазначається в першу чергу на особливих властивостях психіки. Для того, щоби корисно працювати на родючій землі селянинові ще не обов'язково потрібне сильне напруження волі. Він не мусить розв'язувати різnorodних складних проблем, а займається однородною працею, яка постійно, щороку повторюється і це присипляє його психічну активність. Тому українська інтелігенція і провідна верства селянського походження, яка вже через спадковість дістала специфічні психічні риси, мусить зужити багато енергії для вироблення в собі відповідної зрізничкованої активності та сильної волі.

І дійсно, на виховання сильної волі звернено вже останньо велику увагу в нашому громадянстві. Особливо український революційно-політичний рух зайнявся тією справою перед другою світовою війною і також під час останньої війни намагався постійно підносити волевий елемент нашої психіки. Одна з дальших великих заслуг українського визвольного руху в тому, що він звернув увагу на таку важливу проблему, бо не маючи сильної і витривалої волі, жоден народ не був би спроможним довго видержати у затяжній жорстокій боротьбі супроти сильного ворога. Ми мусимо з усією певністю ствердити, що тільки завдяки вихованню сильної волі, українці переходять таку стадію росту, що до боротьби за українську державу притягнуто широкі кола громадянства. Це було доказане в останній світовій війні. Створення повстанчої армії, її організація і дія є наглядним доказом того, що наша воля стала іншою, ніж була перед першою світовою війною і під час неї. Тільки сильна воля, яка є мотором кожної людської дії могла спричинитися до практичної реалізації нашої ідеї.

Видвигаючи виховання волевого елементу нашої психіки, зроблено великий крок вперед, без якого не можна б зробити ніякого іншого поступу. Однак у зв'язку із цією проблемою не можна забувати того факту, що виховання волі є виробленням тільки однієї психічної функції як мотору цілеспрямованої людської дії, але яка без функції мислення не може виконувати повновартісних завдань. Лише при співдії волі й інтелекту і при одночасній співдії вищого почуття справжніх вартостей можна корисно працювати для нашої справи. Тимчасом якщо розглянути стан наших психічних спроможностей, то він не має потрібної рівноваги. Деякі психічні функції маємо розвинуті сильно, а натомість інші стоять на відносно нижчому ступені розвитку. Наприклад: високе почуття вартостей має безперечно увесь український народ від найдавніших часів. Це справжній скарб який ми зберегли. Кожен українець без огляду на освіту має високе почуття добра, правди, віри, краси, свободи й інших вартостей, і, здається, тільки завдяки цим високим почуттям вартостей ми змогли зберегти себе як відрубну цілість в найтяжчі часи нашого поневолення. Зовсім інакше стояла справа з волею. Ця психічна властивість не завжди була належно розвиненою в нашому народі. Ще русичі княжої доби, а пізніше козацтво мали належно розвинену волю, але потім з огляду на вплив провідної верстви до чужинців та закріпчення селянства вона ослаб-

ла і щойно в двадцятому столітті приходить цілевий її розвиток. Не ліпше як з волею, стоїть справа з інтелектом. Ми як цілість прямо не мали спромоги належно розвинути свій інтелект. Не зважаючи на те, що тут і там появлялися високовартісні поодинокі вчені українського народу, проте увесь народ залишився на відносно низькому рівні освіти.

У зв'язку з інтелектуальним розвитком нашого народу приходимо до однієї з дуже важливих проблем яка потребує належного розгляду. Перш за все мусимо ясно собі усвідомити, що інтелектуальне виховання і навчання залежить не тільки від здібностей поодинокі людини, але значно більше від соціальних відносин і від існуючих систем освіти, організованих державою. І тут власне криється основне лихо нашого інтелектуального розвитку, тому що не всі громадяни спроможні черпати знання з існуючих в державі джерел освіти. Особливо громадяни поневоленого народу натрапляють в тому випадку на великі труднощі через брак матеріальних засобів і через перешкоди навмисне встановлені ворожою владою. Це наслідки політики займанців, які намагаються не допустити поневолений народ до освіти. А навіть якщо ця освіта для нього уможливлена, то й тоді вона має особливе спрямування і розрахована перш за все для потреб ворожої сили. Нпр. освіта, яку ми могли одержати в своїй Батьківщині /байдуже під якою займанщиною/ була сильно обмежена. Перше, дуже мале число громадян мало матеріальну спроможність закінчити вищу освіту, а, подруге, не можна було користати зі всіх навчальних закладів. Такі ділянки знання, які викладається у військових академіях, або в технічно-дослідчих інститутах, призначених для воєнної індустрії були принципово замкнені перед поневоленим народом і це саме відноситься також до державно-політичних наук.

Такий стан речей мав дуже погані наслідки на загальний рівень нашої освіти і вміння, тому що тих знань, які викладаються у державі для панівного народу, не можна набути самоосвітним навчанням. Самоосвітне навчання дуже корисне, але воно ні в якому разі не заступить систематичної освіти. Тим більше, не можна високого знання досягнути самою практичною дією, але якраз навпаки, кожна дійсно вміло ведена практична дія мусить опиратися на ґрунтовній теоретичній основі. Річ ясна, що навіть у цих несприятливих для нас умовах багато одиниць зуміло досягнути високе знання. Протягом останніх сто років нашої історії український народ видав багато визначних людей, які корисно працювали для добра нації в різних ділянках суспільного і наукового життя. І лише тим визначним одиницям можемо сьогодні завдячувати нашу національну свідомість. Ці люди на протязі останніх десятиліть спричинилися до витворення всенародньої і загальнопринятої ідеї національної свободи, яка стоїть в осередку нашої боротьби за самостійну українську державу.

Ідею національної свободи і її поширення в народі треба вважати найціннішим здобутком нашої провідної верстви в першій світовій війні. Ця ідея започаткована ще тоді, осталася дороговказом наших змагань до нинішнього дня і лишиться ним аж до повного визволення українського народу і до остаточного створення Української Самостійної Держави. Визвольний рух, що оформився по першій світовій війні в Західній Україні, зовсім не стояв перед проблемою творення ідеї національної свободи. Вона була вже створена раніше, і справа була тільки в тому, щоб її оформити і представити широкому громадянству та послідовно реалізувати в практичному житті. І якраз це завдання перейняв на себе

політично-революційний рух, виконуючи його систематично від початку своєї появи аж до нинішнього дня. В тому випадку в і різно необхідне було практичне переведення ідей в чин і тільки в зв'язку з тим революційний рух сильно підкреслює потребу виховання діючого чинника людської психіки, тобто потребу виховання волі. Наша селянська воля, як спадкова даність нездиференційованого і пригніченого кріпацтвом народу, не була спроможна без відповідного виховання до послідовної і довготривалої дії.

Що визвольному рухові вдалося в великій мірі вплинути на піднесення тривалої активності нашого народу - цього ніхто не зможе запевнити. Довголітні воєнні дії з участю широких народних мас є доказом такої витривалості. Не меншим доказом може бути наша тверда незломна постава по різних тюрмах і конц-таборах східної і західної Європи. Надлюдська жертва на полі бою і надлюдська витривалість в неволі є історичним доказом нашого великого зусилля, на яке спромоглося остання діюча генерація українського народу. На протязі всієї визвольної дії провідний актив революційного руху поставив собі й українському народові найвищі вимоги, які були потрібні для активної боротьби за визволення, унапрямуючи тим способом всі сили народу в одне русло безпосередньої боротьби. Таке наставлення мало вирішне значення для виховання волі. Спільна організована акція дуже багато спричинилася до зміцнення волі поодиноких громадян. Тим більше, що це був час швидких рішень і постійної акції. Кожна людина стояла в безпосередній стичності з воюючими ворогами України, до яких треба було постійно займати становище. Отже, з однієї сторони народозприсвічувала ідея національної свободи, яку кожний хотів здійснити в організованій практичній діяльності, зверненій проти ворога, а з другої сторони безпосередня присутність ворожих нам воюючих потуг спричинилася до витворення відповідних умов для вишколення зрізничкованої активної діяльності широких кіл громадянства. Це виразно свідчить, що виховання волі потребує зовсім інших передумов, ніж вироблення інтелекту. Воно залежить в першій мірі від нас самих, тоді як зовнішні обставини дають нам тільки багато можливостей для того, щоб при щоденній праці спричинитися до виховання своєї волі.

Говорячи про інтелект, ми вже сказали, що його розвиток залежить більше від соціальних відносин і від існуючих систем освіти, ніж від самих здібностей поодинокі людини. Індивідуальні здібності відіграють в тому випадку також велику роль, але якщо бракує сприятливих умовин для навчання то тоді навіть найздібніші одиниці не спроможні здобути собі відповідне знання. Коли ж якась людина знаходиться в сприятливих обставинах і має можливість систематично поширювати своє знання, в такому випадку, крім індивідуальних навчальних здібностей, велике значення треба приписати якраз функції намагання тобто волі людини, що являється тим фактором, який уможливує індивідуальний розвиток інтелектуальних здібностей. Воля до систематичного і довготривалого навчання не може бути ні трохи меншою, як до іншої практичної діяльності. Процес навчання має тільки своєрідне унапрявлення психічної енергії одиниці на вироблення власних психічних спроможностей, тоді як інша практична діяльність спрямовує психічну енергію на виконання зовнішніх об'єктивних завдань. Обидва наведені вияви психічно-духової діяльності - тобто процес власного навчання і практичну зовнішню діяльність - можна зачислити до рівнорядної висоти психічної натури. Жодна з них не

перевидуз іншу. В першому випадку ми переймаємо в себе існуючі здобутки науки, а в другому - стараємося перевести в життя при допомозі щоденної праці ті здобутки науки, які ми скоріше собі присвоїли.

Вищим ступенем психічно-духової праці людини, який відрізняється від обох цих родів діяльності є всяка творча праця. У творчій праці приходиться до більшої психічної натури, тому що в даному випадку приходиться до вишукання і утворення таких вартісних ідей /думок/, які перед тим не були нікому відомі. Цей вищий рівень психічно-духової діяльності завжди буде теоретичною працею, не зважаючи на те, який шар дійсності являється об'єктом зацікавлення творчого духа. Але в цьому випадку важливий той факт, що кожна високоякісна творча праця, яка відкриває людству нові шляхи розвитку, можлива щойно тоді, коли творча одиниця добре опанувала всі досюгочасні здобутки людського духа на полі своїх зацікавлення. Цілком ясно, що не дуже велика користь приходиться із творчості такої одиниці, яка при інтенсивній праці відкрила щось таке, що було вже давніше відкрито і загально знане, але не відоме ближче для даної одиниці через низький рівень її освіти в зацікавленій ділянці. Такі відкриття не зумовляють поступ людства і являються найбільш корисними для самого дослідника, який працював над ними, з огляду на вироблення його творчих спроможностей. Очевидно, що в деяких випадках цей рід відкриття може мати більше значення, а не тільки вироблення індивідуальних спроможностей дослідника, бо якщо, наприклад, нам не доступні якісь нові здобутки людського духа, хоча ми знаємо про те, що вони існують то тоді вдруге досягнені відкриття мають рівнорядну вартість із тими, що були вперше винайдені. Цей характер творчості є вже в дійсності інший від попереднього тим, що він являється тенденційним наставленням відкривати відкриття /що часто робиться в техніці/, а не зроблений в наслідок малого знання з ділянки предмету зацікавлення.

Коли говорити про тенденційні відкриття, то вони стають зовсім не маловажним родом творчості. Зокрема, поневолений народ мусить так організувати свою працю, щоби наздогнати інші панівні народи на різних ділянках знання, особливо щодо технічних здобутків. Яскравим прикладом такої творчості з іншої, не технічної ділянки, може бути високий рівень української організованості всіх активних визвольних сил під час боротьби проти окупантів у другій світовій війні. Наші спроможності в тому часі були дуже малі. Крім величній більш-менш задовільно поширеній ідеї національної свободи, ми не мали ніякої належної високої теоретичної підготовки, ніяких технічних засобів і дуже невеликі практичні спроможності в тодішніх воєнних і політичних обставинах. Якщо хочемо, наприклад, порівняти цей мало сприятливий для справи нашого визволення стан під час другої світової війни із нашими спроможностями в першій світовій війні, то побачимо між ними під кожним оглядом величезну різницю на користь стану, який існував під час першої світової війни. Тоді були розбиті всі держави, які поневолювали Україну. Крім того, Україна мала регулярне військо, залежне від власного досить високо кваліфікованого командування і, врешті, навіть політичні процеси тодішнього часу були значно сприятливіші від нових політичних укладень. При всіх тих умовах все ж таки бракувало такої творчості, яку виявило пізніше покоління в другій світовій війні, а саме: бракувало організованої ударно-

сти. Через низький рівень організованості і через слабу ударність, нам не вдалося вдержати існуючої української держави.

Брак організованої ударності найбільше спричинився до упадку новоствореної держави, а причину браку організованої ударності треба добачати в тому, що тодішня наша провідна верства не була здібна до творчої праці в державному будівництві. Тому однак, що творча праця не залежна лише від висоти знання, бо від нього залежить тільки якість творчості, то основна причина слабкої творчості старшого провідного активу лежить в тій обставині, що волевий чинник їхньої психіки не був належно розвинений і не відповідав висоті тодішніх завдань. Багато краще під оглядом творення організованої ударності виявив себе провідний актив у другій світовій війні. І хоч, загально беручи, цей процес творчості не новий щодо основної ідеї, бо багато поневолених народів переходили подібні стадії боротьби за свою незалежність, проте висока вартість тієї праці полягає в її оригінальності тобто в її специфічній якості та в часово-простірному розвитку. Якраз ця оригінально організована ударність є найкращим практичним осягом нашого народу в його визвольній боротьбі під час другої світової війни, тим більше, що провідний актив народу в другій світовій війні стояв перед дуже тяжкими завданнями. Це завдання ускладнювалося не тільки зовнішніми обставинами, але також недостатньою підготовкою діючих сил. Наприклад, фахове знання керівників поодиноких ділянок праці було слабе. Керівні чинники не мали змоги в передвоєнних обставинах здобути собі високоякісної кваліфікації і були змушені під час практичної боротьби доходити до тих знань, яких потребували для ведення інтенсивної успішної праці. У зв'язку з тим не можна забувати, що значна кількість кваліфікованих одиниць, які могли дуже багато спричинитися до зміцнення цілої боротьби - з різних причин зовсім не брали участі в визвольному процесі. І не зважаючи на ці всі труднощі, безпосередня боротьба з ворожими силами на Україні проваджена на високому рівні щодо організованості і ударності, а політичне наставлення проводу воюючої України супроти обох займанців дало нам сприятливу і тривалу основу для праці на міжнародньому політичному відтинку.

III. Напрямні праці студіюючої молоді на еміграції.

При розгляді наших недоліків і успіхів ми підкреслили, що селянське походження має певне значення на відемність зрізничкованої діяльності нововирощеної інтелігенції. Далі було сказано, що найбільш притаманною психічною властивістю українського народу є високе почуття вартостей, яке ніколи в нас не заникало. Але, нажаль, нам бракує потрібної рівноваги наших психічних спроможностей, тому, що воля й інтелект є в цілому народі замало розвинені. Ми відзначили, що визвольний рух перед другою світовою війною і під час війни звернув особливу увагу на виховання волі, що зрештою у значній мірі вдалося йому досягнути. Через виховання волі нова генерація перевищувала про-

відний актив першої світової війни тим, що була від неї злише творчою. Цю творчість ми назвали тенденційною творчістю, бо в загальному вона не відкривала чогось зовсім незнаного, а старалася в оригінальному підході перевести в життя ті ідеї, перед якими стоїть кожний поневолений нарід. До одного з найбільш творчих осягів провідного активу другої світової війни належить зачислити організовану ударність, що є виразним доказом вищої якості нашого вміння. Якщо ж говорити про інтелектуальну, психічну функцію мислення то ми визначили, що багато одиниць з українського народу потрапили протягом останньої сотні літ здобути високе знання і спільно спричинилися до обґрунтування і оформлення величної ідеї національної свободи під якою постійно продовжується боротьба за незалежність України. Але одночасно ми ствердили, що загально безучи широкі маси українського народу не мали змоги здобути собі відповідного знання з огляду на погані життєві умови і невідповідні для нашого розвитку системи освіти. Цей стан низької освіти відбився погано на найкращім студенті помічно-духової праці, тобто на нашій творчості. Ми не багато видали таких вартісних ідей /думок/, які дещо більше не були б нікому відомі.

Все з цього короткого розгляду наших недоліків і осягів маємо змогу бачити, що перед нами стоїть два основні завдання, які в першу чергу вимагають наполегливої праці. Першим таким завданням є даліше плекання сильної волі, яка являється найважливішим чинником всякої людської діяльності, а другим завданням полягає в тому, що українці на еміграції мусять здобути глибоке знання з кожної ділянки науки. Нам не вільно забувати, що здобуте знання поодинокого громадянина підносить вартість народу. Одно й друге завдання буде цінним доповненням до високої почуттєвості нашого народу і в своїх наслідках спричиняться до належної психічної рівноваги, якої дотепер покищо нам бракує, а яку мусять обов'язково виробити, якщо хочемо піднести себе до висоти завдань, поставлених сучасній еміграції воюючою Батьківщиною. Ми знаємо, що справа освіти в Україні стоїть тепер не краще, як перед другою світовою війною і національно-свідомий актив українського народу стоїть перед тією самою трудностю щодо інтелектуального виховання, як перед тим, - зокрема гуманістичні науки обмежені і однобічно представлені.

Інакше в тому випадку представляється справа на еміграції. Нові умови життя, які нас зустріли в чужих державах настільки сприятливі, що при належному використанні цих умов можемо придбати дійсно цінні знання з різних ділянок науки. Річ тільки в тому, щоби до проблеми власного навчання підходити більш активно і цілеспрямовано. Особливо студіююча молодь має широке поле спроможностей. І не можна заперечити, що від закінчення війни до цього часу вона навіть старалася наполегливо використати сприятливі умови еміграції для поглиблення свого знання. Але оглядаючи працю і осяги нашої молоді поза межами воюючої Батьківщини, ми можемо спостерегти, що справа її розвитку зовсім не проста, а навпаки, значно ускладнена. Ця молодь, що знаходиться в сучасну пору на університетах чужих країн у переважачій більшості перейшла кривазий шлях визвольної війни на Україні. Вона

протягом воєнних років не мала змоги систематично розвивати свою освіту, займаючись в той час більш практичними завданнями. Через те, однак, що кожна практична діяльність у революційно-визвольній боротьбі була не так трудною як небезпечною, - то психічна настанова кожної людини спрямувалась більш на односторонню, а не зрізничовану дію, при чому така кількісна настанова лишилась не без наслідків на психічні спроможності.

В новій дійсності справа стоїть зовсім інакше. Кожна людина, що покинула Батьківщину не перебувала більше перед безпосередньою небезпекою і, перейшовши процес відпруження, вона поволі при звичається до вигіднішого життя. Організована діяльність в тіні постійної небезпеки, що була великим стимулом для виховання волі, на еміграції зовсім відпала і тільки особисте, нічим не зумовлене хотіння могло спричинитися до дальшого розвитку й активності кожної одиниці. Ми бачимо, що в цих нових обставинах людина мусіла мати ще більше хотіння, якщо мала намір перебороти всі труднощі, щоби врешті вибитися на поверхню життя і керувати тим життям. Але якраз тут ми виявилися не такими сильними як було б треба. Дійсно, багато молоді зуміло переставитися з одних реїок життя на інші і, не марнучи часу, підготовляти себе до майбутніх потреб Батьківщини. Але це не всім вдалося. Не говорячи вже про тих, які не мають відповідних здібностей до навчання і індивідуальної психічно-духової праці, мусимо, на жаль, ствердити, що багато здібних одиниць не виправдали себе. Втративши надію на спроможність вибитися у новій дійсності на належне їм місце, вони зробились інертними. Це явище, звичайно, дуже приkre, бо часто бачимо, що інертність охоплює також нересічних одиниць, які в Україні змогли своєю діяльністю вибитися з-поміж загалу громадянства на перше місце. Яка ж причина цього явища? На нашу думку, причини треба шукати в тому факті, на який вже попередньо було вказано. Наш народ не мав змоги інтелектуально розвинути ся до такого ступня, як це зробили державні народи між якими ми тепер знаходимось. І якщо частина нашого сучасного студентства змогла без великого труду вибитися на перше місце між своїм оточенням на Україні, то це не приходило їй так тяжко, як наприклад бути рівновартим громадянином /під оглядом знання/ у чужому станово-рівному собі оточенні. Ми хочемо навіть поставити твердження, що цей чинник, а також наша емігрантська дійсність із своїми щоденними клопотами спричинюються до витворення своєрідного комплексу нашої менше вартості, який в цих обставинах мусів у нас закорінитися і який можна завважити особливо у тієї частини еміграції, яка маючи високі завдання, не може їх подолати з огляду на слабе вміння.

Саме почуття менше вартості є впливовим несприятливим обставинам, у яких ми останньо знаходились, і його треба усунути при допомозі напологливої індивідуальної праці, а також при допомозі організованої діяльності в користь своєї спільноти. Підчас індивідуальної праці студіюючи молодь мала б вишколювати себе в двох ділянках: І. належно студіювати свій предмет, так, щоби в опанова-

ній ділянці не стояти нижче від чужинців, 2. навязувати приязні відносини з чужинцями в різних ділянках праці й життя, щоб по певному часі можна ввійти в засяг чужих інтересів, поєднуючи з ними й наші аналогічні інтереси. Студіююча молодь має займатися опануванням науки і прийти до суспільної праці належно підготованою, бо в іншому випадку не дозріємо до висоти своїх завдань, які вимагає від нас Батьківщина. Другим ступнем праці, якою студіююча молодь мусить зайнятися - це організована діяльність. Своїми індивідуальними знаннями кожен з нас повинен зміцнити організовану форму боротьби за ідею національної свободи, при чому закордонна організована праця мусить полягати перш за все в тому, щоб представити наш народ і його змагання перед чужинцями у правдивому світлі, співпрацюючи з ними в користь свого народу. Очевидно, при співпраці з чужинцями нам не можна бути під оглядом знання і хотіння слабшими від них. Ніколи не треба забувати факту, що чужинці будуть рахуватися, тільки з рівними собі людьми і не схочуть співпрацювати з нами, якщо ми не викажемо для такої співпраці відповідної підготовки.

Григорій Васькович.

ДО ВЕЛИКОДНЬОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ Т У С М ім. М.М.:

"Два дні ідеологічної проблематики"

Для нас доказаною на підставі аналізу духового стану сучасного світу є теза, що наша доба, середина 20-го сторіччя, і є і д е о л о г і ч н о ю д о б о ю. Якщо людина вміє думати і має бажання зглибити складні процеси нашого "мікро"- і "макржиття", цебто круг індивідуальної проблематики, і загальної в її гльобальному масштабі, логічно мусить прийти до висновку, що рушіями і розвоєвими стимулами цих процесів є духові елементи. Людина з чистою думкою і здоровою логікою неминуче переконається, що не технічно-матеріальні фактори, а соціально-духові, отже ідеї, лежать в основі життя, поступу і боротьби за новий образ світу. Що "не хлібом єдиним" живе людина, мабуть найскорше переконаються ті, яким той хліб став терпкий. Одиниця і спільноти, що в сучасному крутімі ставить собі благородну мету змагання до кращого, справедливішого та досконалішого, знають, що тільки ідеї і то, абсолютні й величні ідеї, дають постійну силу не власти, а змагати і здобувати...

Товариство Української Студіюючої Молоді, як об'єднання частини українського студентства з метою ідеологічного та суспільного виховання, в дусі вічних правд Божих та на засаді здорових ідей своєї спільноти, постало якраз зі згаданих міркувань та намітило собі завдання - для свого членства, а через його здоровий вплив на своє оточення і для ширших кіл нашої спільноти визначити тверді і правильні ідейні дороговкази в особистому і суспільному житті.

Наші доповіді й дискусії на Основуючому з'їзді Товариства ані в сотій частині не вичерпали того, що ми під ідеологічною проблематикою молодої української людини - студента хочемо розуміти. Багато питань не порушено, інші тільки згадано, а знов деякі тільки зачеплено частково, залишивши їх відкритими. Наші ідеологічні тези, далеко не позна сукупність всіх тих світоглядкових елементів, що повинні стати в основу нашого життя і творчої праці. Та цей факт, а можливо недомовлення, чи не ясні формулювання деяких наших позицій, ні найменше не

послаблюють світоглядowego характеру нашого середовища та "ідеологічності" наших завдань. Можливо, багато з нас і не було вповні підготованими, щоб основно розробляти кинену на тапет ідеологічну проблематику, а навіть ті, що внесли багато позитивного в творення окремих думок, можливо, не у всіх випадках відчували повноцінної теоретичної готовності дати завершену й готову відповідь. Уочу вірити, що, хоч в окремих моментах ми скорше інтуїцією, як чисто розумовими категоріями визначували нашу плятформу, то всеж, вона в своїй основі і генеральних лініях така, якою повинно бути світоглядове обличчя сучасного молодого покоління "нації в поході". Ми б розминулись з ціллю, якщо б обмежились на краще, чи гірше сформульованих тезах. "Ідеологічність" нашої групи полягає в тому, що ми повинні працювати далі в наміченому напрямку, вивчати й зглиблювати основно та джерельно питання української й загальної проблематики. Впарі з тим ідеологічне виховання розуміємо не тільки, як чистий інтелектуальний вишкіл, але, як соціальний процес просякання здоровими світоглядowymi вартостями - нашого життя, щоденної праці, всіх наших малих і великих чинів.

Виходячи з засади, що пізнання цих вартостей, ознайомлення з їх суттю й значенням, їх усвідомлення, першорядне і, до певної міри, обумовлює їхній вольовий вияв, надаємо велике значення інтелектуальній праці, студіям і вивченню цих питань. В напрямних нашого Товариства завдання цього порядку часто підкреслюється. Не зважаючи на те, що комплекс цих завдань лежить в основному в площині індивідуальної праці кожного члена, всеж велике значення для духового росту молодих людей мають і форми ідеологічної студійної праці гуртового характеру. Конференції, дискусії, студійні групи, це в основному ті форми ідеологічного вишколу і виховання молодого студента, що формують його світогляд і різблять думку. Молодь державних народів, крім багатої літератури, наукової й періодики, має ще змогу користуватись різними курсами, літніми університетами, спеціальними інститутами /Напр.: Висока Школа Руху Морального Озброєння: Добрий Шлях в Ко, Швейцарія/.

Та хоч ми на чужині не розпоряджаємо такими технічними можливостями, всеж духовий виряд для світоглядowego озброєння українського студента в нас, можливо в кращій потенції, як в західного студента, що не має тих ідейних диспозицій, що син поневоленого народу. Наше Товариство намагається своєю діяльністю процес ідеологічного росту свого членства організувати, нормувати й розвивати. Крім студійних завдань з світоглядовой проблематики, які нещодавно членство отримало, та, поза початковими дискусіями, розмовами і писаннями, які виникли в окремих осередках Діяльності, першим поважнішим виявом цієї нашої праці мала би бути Великодня Конференція членів ТУСМ-у під назвою: Два Дні Ідеологічної Проблематики.

Імпреза - студійного, не репрезентаційного, характеру, яка мала б бути сурогатом різних курсів, студійних тижнів, ферійних університетів молоді, на які ми собі з технічно-матеріальних мотивів не могли б дозволити. Імпреза - хоч не закрита для нечленів, але /таке бажання організаторів/ імпреза - активних учасників, які не будуть сидіти й оглядати, але слухати, думати й обмінюватись думками. Імпреза - академічна, але не університет з "викладеною" і "вислуханою" лекцією, лише кузня спільної думки. Імпреза - "студійна", що означає в західній інтерпретації, "дослідницька", - отже, завданням якої буде не показовий двобій за і проти тієї, чи іншої тези, тільки праця думки, стимульована бажанням і доброю волею зглибити-суть речей і визначити для себе їхне правдиве розуміння.

Макс Губер, відомий швейцарський політик, почав одну свою промову такими словами: "Найвищою заповіддю кожного думання і діяння повинні бути ясність і правда!" Бажалося би поставити цю думку провідною ідеєю і моттом нашої скромної конференції.

Що ж буде з м і с т о м "Двох Днів Ідеологічної Проблематики"? Це не моловажне питання і, безумовно, суттєве, що визначає мету й вислід імпрези.

Засадничо, були дві можливості побудови програми конференції:
а/ поставити низку конкретних питань з ідеологічної проблематики, по можливості актуальних і їх в доповідях та дискусіях розробляти,
б/ визначити комплекс питань, т. зв. "проблематики", що охоплює собою багато одиничних проблем, але в сукупності творять цілість.

Перший підхід застосовується з метою остаточного, часто резолюційного формулювання якогось точно спрецизованого поняття. Крім того, такі конференції вимагають довшого часу, щоб низку визначених проблем студійно викінчити. Для нас і наших можливостей більш промовляла друга метода, а її застосування мотивується передусім метою конференції: не остаточно розв'язати кілька вузьких проблем, на що ми, ані часу, ані студійних /вичерпуючого дослідження/ можливостей не маємо, лише визначити контури, поставити скелет актуальної сьогодні ідеологічної проблематики, викликати до неї інтерес в членства та бажання зглибити ґрунтовніше та у висліді зляхом індивідуальних студій та довшої праці поза конференцією виготовити цю ідеологічну канву.

Маючи на оці ті моменти, управа Товариства намітила такі чотири ділянки ідеологічної проблематики, як предмет студійної праці конференції:

I. Духовий образ світу половини 20 сторіччя:

Ідейне підґрунтя; Культура і цивілізація; Цілі модерної науки; Світоглядове роздвоєння; Здвиґ християнізму; Криза чи розвій; Проблема синтези; Перспективи.

II. Одиниця, спільнота, держава - углові проблеми нашої доби:

Історичний і філософський субстрат; Мета людського життя; Проблема свободи; Роль суспільних зв'язків; Генеза держави і її призначення; Свобода, сила, право; Спроба новітніх розв'язок; Етичний принцип.

III. Національна ідея - основний фактор суспільних відносин:

Генеза нації; Визначення і місце між соціальними зв'язками; Історичний розвій; Мета; Нація - соціальна категорія; Нація і Держава; Національно-визвольна ідея; Націоналізм сьогодні; Молодий націоналізм колоніальних народів.

IV. До джерел української духовости:

Духові компоненти давньої української нації; Специфічні елементи і впливи; Україна - Москва - Слов'янщина; Схід чи Захід; Психологія народу; Народня культура; Первні українського духа в історичному розвоі; Традиція, Призначення; Український націоналістичний світогляд.

Такі теми передбачено і такі проблеми, приблизно, в їх обсязі бажалося би порушити, кинути на них певне світло. Ясно, що згадані теми так широкі і невизначені, що їх можна розглядати з дуже - дуже багатьох аспектів. Складає, щоб вже дати певне тло основним доповідям, коррєферентам та всім учасникам, що, в свою чергу, теж приготуються до конференції, подаю цих кілька детальних проблем, зазначаючи, що вони далеко не всі найважливіші, проте, актуальні й цікаві. Цих рамоч, ясно, ані доповідачі, ані коррєференти, тимбільше, дискутантанти

ВИДАВНИЧІ ПЕРСПЕКТИВИ.

Основою 3'їзд ТУСМ-у в своєму статуті і резолюціях зобов'язав пресову референтуру до нелегкого завдання: розгорнути широку і в с е с т о р о н н ю видавничу діяльність. Широчінь діяльності пресової референтури зумовляється тим, що вона не може обмежитись і задоволитись видаванням самого тільки Бюлетеню Т-ва, чи, врешті, якогось цільностильного журналу, як це бувало і ще нині є в наших студентських громадах чи об'єднаннях. Характер нашого Т-ва підкреслює відмінність нашого ідеологічного угруповання від всіх інших студентських товариств досьгодні існуючих, коли в статуті метою визначає:

"Вивчення і поглиблення націоналістичної ідеології та підвищення інтелектуального рівня своїх членів і плекання високих прикмет характеру для вирощування і формування державотворчих працівників" /статут, парагр. 3. Бюлетень ч. I./.

Це ставить більші вимоги і до пресової референтури.

Виникає питання, чи в умовах нашої розпорошеності по всьому світі Т-во зуміє стати тим чинником, що скерує все своє членство до досягнення вищеназваної мети, скоординує їхню неоднотайну дію в одне русло і викличе від кожного члена максимум напруги в його підготовці до продуктивної діяльності для потреб визволення і майбутнього державного життя України. На нашу думку, часткову відповідь на таке питання зможе дати щойно однорічна діяльність Управи і всього членства. Вже перший рік існування Т-ва покаже в чому була потреба його створення, наскільки реально були накреслені його завдання й засоби і які дальші перспективи його розвитку.

І цей перший рік діяльності, який ми ще тільки розпочали, вимагає від Управи ще надзвичайних зусиль, щоб забезпечити належну діяльність усіх референтур. Причиною цього є те, що цей рік характеризуватиметься змінливістю і несталістю майже всього членства /і самої Управи/, яке саме тепер перебуваючи в процесі еміграції, опинилося в стані шукання сталого місця осідку. Зараз бо тільки приблизно 10% нашого членства вже має постійний осідок, а 90% перебуває ще в стадії шукання такого місця для себе. Все це, без сумніву, дуже ускладнить і утруднить діяльність нашого Т-ва. Тому в даний період особливого значення набирає діяльність референтури, яка в такий непередбачуваний час повинна бути об'єднуючим і зв'язковим чинником для всіх членів Т-ва.

В статуті, обсягом діяльності ТУСМ визначено: "терени перебування української еміграції". Отже, цим береться до уваги наше розсіяння по всіх країнах світу. І звідси ясно, що, в великій мірі, зв'язком може бути належно поставлена видавнича діяльність.

Безперечно зміст праці членства будуть визначати референтури діяльностева, ідеологічно-політична та організаційна. Завдання пресової референтури більш механічні, функційні, але не менше тяжкі, складні, бо пов'язані крім того ще з поважними фінансовими передумовами.

Про пресову діяльність сказано в статуті так: "ТУСМ веде пресову діяльність, видаючи журнали, книжки та інші публікації" /парагр.4, е/. Але цим намічено багато. Зате в Резолюціях 3'їзду ТУСМ-у" висловлено дещо більше. А саме, в IV розділі "Пресова діяльність" її сконкретизовано в таких 4-ох точках:

1. З'їзд доручає Управі видати матеріяли З'їзду в першому числі членського Бюлетеню ТУСМ ім. М. Міхновського.
2. З'їзд доручає Управі на майбутнє Інформаційний Бюлетень, дво-місячник для членів, подаючи в ньому інформації про життя і діяльність членів, інструктажний матеріял, пляни, відомості щодо суспільно-громадського життя, хроніку, тощо.
3. З'їзд доручає Управі створити Редколегію Квартального Журналу Націоналістичної Молоді та подбати про матеріяльні засоби його видання, творячи Видавничий Фонд Т-ва.
4. З'їзд уповноважує членів Управи розгорнути видавання неперіодичних видань /рефератів, перекладів, студійних, наукових, літературних праць членів/."

Додержуючись цих постанов, пресовий референт виготував річний плян праці, в який входило: видання 2-місячного Бюлетеню, Квартального Журналу та інших цикльостилевих і друкованих видань /власні праці членів, передруки, переклади, реферати, дисертації, тощо/.

На першому засіданні Управи 26.II.49 утворено Редколегію Квартальника, яка зразу ж приступила до праці, а також доручено пресреферентові видати перше число Бюлетеню, яке й вийшло в перших днях січня.

На другому засіданні Управи, 5.II.50, Редколегія запропонувала Управі плян видавання Квартальника, намітивши окремі відділи й відповідальних за їх редагування співробітників, а також зміст першого числа, поява якого передбачається в червні. Тут же вирішено приступити до передруків деяких творів Д. Донцова, В. Липинського, Ю. Липи та других, які будуть необхідні нашому членству, як джерельні матеріяли при студіях нашої ідеологічної спадщини.

Та коли розглянено фінансову спроможність нашого Т-ва, виявилось, що посьогодні вона ще не може уможливити появи Квартальника, до того часу, доки засобами членства не зберуться поважні фонди, які б забезпечили появу перших 2 - 3 чисел. Видання одного числа Квартальника вимагає мінімум 2000 НМ. Але тому, що поворот коштів дуже повільний, для безперерійного видання дальших чисел потрібні більші фінансові запаси.

Ставши перед таким фактом, Управа і прес. референтура вирішили не відмовлятися від видавання Квартальника, але його появу відкласти до того часу, коли буде зібрано належну кількість фондів. Між тим, однак, задумано домовитися з одним з українських тижневиків, у якому можна було б час від часу вмщувати нашу сторінку. Що ж до вище згаданих передруків, то, без сумніву, вони незабаром почнуть готуватися до друку, але й для цього необхідні поважні фонди. Щоб перевіряти, напр., на цикльостилі в тиражі до 500 шт. твір, який охоплює до 300 стор. друку, це вимагає до 1500 НМ.

Безперечно, що подібні грошеві витрати ставлять пресову референтуру в повну залежність від солідної і жертвенної матеріяльної допомоги з боку всего членства нашого Т-ва, - і виключно від нього! Ні на яку сторонню допомогу розраховувати не можемо. Можливо жодна з ділянок нашого Т-ва, жодна з референтур не вимагатиме на початку стільки енергії, вкладу праці, часу і фінансових засобів, як сама наша видавнича справа. Але обминути цей перший організаційний етап - неможливо. Без такої саме, широкої і всесторонньої видавничої діяльності існування Т-ва недоречно.

Тому ця діяльність вимагатиме сумлінної і максимальної підтримки від усіх членів Т-ва в цілому, і кожного зокрема - не словом, а ділом!

Видавнича Спілка, що незабаром заснується, приступить до негайного і успішного організування широких фінансових засобів. Кожен член Т-ва матиме нагоду показати ділом наскільки дорога йому справа розвитку й росту ТУСМ-у.

Володимир Гайдук
(референт преси)

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ Ч. 2

з Засідання Управи ТУСМ, що відбулося 5. II. 1950 р.
в Ляйпгаймі

По відкритті Засідання та відчитання й прийнятті протоколу з попереднього Засідання, приступлено до звітів з праці поодиноких референтур.

Організаційний Референт Д. Штогрин повідомив, що вже зорганізовано осередки діяльності в Мюнхен-Фраймані, Ляйпгаймі і Ділінгені. В Мюнхені - Фюріхшуле і Ульмі такі осередки організуються. Організаційна Референтура виготовила інформаційні листи до членів і окремі листи намічених нечленів в організаційних справах Т-ва.

Крім того, орг. реф. Д. Штогрин особисто займався здобуттям фінансів на своєму терені.

Пресовий референт В. Гайдук говорив про видання Бюлетеня ч. I. і діяльність Ред. Колегії. Редакційна Колегія відбула три засідання на яких обговорено справу видавання журналу. Накреслено загальний план побудови журналу; намічено основну тематику та згуртовано певне коло співробітників. Лишається тільки налагодити фінансові справи для видання.

Фінансовий референт /заступник на Європу/ О. Великий з'ясував що до часу засідання сплатили членські вкладки і датки членів основників тільки 15 осіб. Крім того, від осередка діяльності Ляйпгайм одержано 138.50 НМ. З того видано на запровадження канцелярії 35.- НМ, на поштові оплати 6.- НМ, звернено борг Ініціативної Групи 44.88, і на частинне покриття коштів видання Бюлетеня ч. I. - 50.- НМ. В касі на час засідання залишилося 2.65 НМ. Зроблено заходи в напрямку стягнення решти членських вкладок та здобуття фінансових засобів з інших джерел.

Секретар Т-ва В. Ліщинецький сказав, що потрібні книги Секретаріату впорядковані. Започатковано виготовляти персональні картотеки. Затримкою є брак даних, які можуть бути здобуті лише з розісланих анкет, які покищо не всі члени виповнили і прислали. Досі зареєстровано 15 вихідних і 4 вхідних листів. Крім того Секретаріат тісно співпрацював з пресовим референтом над розподілом та розсилкою Бюлетеня ч. I.

Референт діяльності /в заступництві Г. Васькович/ реферував про можливість праці поодиноких членів, повідомляючи, що досі роздано вже деякі теми рефератів до опрацювання. Намічено також людей для виготовлення рефератів на Ідеологічну Конференцію. Референтура Діяльності підготувала також список тем рефератів, що мають бути вислані до кожного члена вибору й індивідуального опрацювання.

Від імені Редакційної Колегії Микола Кравчук поінформував про пресові справи Т-ва. Вже намічено зміст журналу, який повинен явитися в червні ц.р.

В дискусії над звітами звернено увагу, що до цього часу існувало ніби дві фінансові господарки /Фінансова Референтура і Пресова Референтура/. Цього треба позбутися. Пресова Референтура може відділитися тільки тоді, коли буде видаватися журнал і буде особня адміністрація. Тепер треба провадити лише особні рахунки фондів - адміністраційного й пресового. Видатки одного не можуть покриватися кош-

том другого. Досьогоднішні сторонні приходи вирішено розподілити - 88.50 з Осередка Лійпгайм на видавничий фонд, а 50.- на адміністративні видатки. Організаційний референт повинен доложити всіх старань, щоб якнайскорше стягнути анкети, від яких залежить дальший хід праці. Референт діяльності повинен намітити теми для рефератів і, подаючи джерела, розіслати членам. Пресовий референт мусить сконцентрувати всю увагу на способах здобуття видавничого фонду. Відносно тематики журналу зайняв голос гість проф. Бобровський, підкресливши, що писати в журналі потрібно про такі речі, якими наша еміграція в практичній своїй діяльності не займається, при чому при наświetленні поодиноких проблем, старатися знайти оригінальний підхід. В дальшій дискусії М. Галів вніс пропозицію зайнятися виданням книжки нашого члена Л. Любомирського п. з. "Плем'я вовків", що було б і корисною річчю і дало б дохід Т-ву, бо книжка мала б бути досить цікавою. В свою чергу В. Гайдук підніс справу циклостилевого перевидання деяких цінних праць наших ідеологів. На закінчення дискусії винесено ухвали:

1. Підготовляти матеріали до кварталника, видання якого наступить по здобутті потрібних фондів.
2. Видавати праці членів та перевидавати старі твори.
3. Започаткувати здобування фондів для організування видавничої спілки.
4. Всі видавничі справи доручено пресовому референту з уділенням права вільного добору співпрацівників з-поміж членства.

Проблема полагоджування кореспонденції в нашому товаристві набуває особливого характеру. Члени Управи розкинені по різних осідках. Нема узгодження поміж поодинокими референтами. Тому найкращою метою було б підготовляти всі потрібні листи протягом місяця на місцях, а з'їхавшись на засідання, продискутувати порушені проблеми і з місця виготовляти та вислати спільною посилкою. Тоді буде загальна поінформованість членів Управи про діяльність кожного референта, а також заощадиться на оплаті пошти. Розуміється, в особливих випадках кожний референт висилає листи індивідуально.

Організація намічених Ідеологічних Днів - це чергове завдання Управи. До сьогодні вже намічено певні теми доповідей, опрацювання яких треба поручити членам. Для технічної підготовки уповноважено В. Калиновича з правом вільного добору людей для допомоги. Його завданням є розподілити та розіслати теми, також поробити всі старання для успішного переведення імпрези. Найкращим часом визнано Дні Великодніх Свят.

За листовною радою Б. Гука рішено вислати Бюлетень Ч. І. до КоДУС-у з рівночасним повідомленням про існування нашого Т-ва та ближчими інформаціями про його працю.

Питання бібліотеки Т-ва розв'язано в той спосіб, що членство повинно здобувати всякі книжки та надсилати на адресу секретаріату. Управа повинна домовитися з УВУ про припинання наших книжок до університетської бібліотеки за спеціальним виказом.

Подякою та побажанням взятися солідно до полагоджування кореспонденції безпосередньо після закінчення нарад голова Григорій Васькович закрив засідання.

В. Лішинецький
/секретар/

З В Е Р Н Е Н Н Я

організаційного референта членів ТУСМ-у.

- I. Скризь, де виявиться відповідна кількість наших членів, потрібно творити Осередки Діяльності. Створюючи ці осередки, члени обирають на своїх сходинах Управу в складі 3-х осіб. Завдання Осередку Діяльності /за статутом/ - провадити працю над інтелектуальним виробленням членства.
- II. Кожний Осередок Діяльності в процесі своєї діяльності /як і кожний член/ повинен дбати про те, щоб підшукати з молоді відповідних кандидатів на членів нашого Т-ва. Тут треба брати до уваги не тільки моральний стан кандидата, але також його освіту та здібності до наукової праці. Крім заяви, кожний новий член мусить виконати певне завдання, яке доручить йому Верифікаційна Комісія. При підборі нових кандидатів на членів мусимо керуватися засадою:
- н е к і л ь к і с ь т ь , а я к і с ь т ь . Тому нашою девізою мусить стати: ідейна і здібна до інтелектуальної праці молодь мусить бути в ТУСМ-і!
- III. Кожний Осередок Діяльності зобов'язаний щомісяця висилати звіти з своєї діяльності. В звітах повинно бути подано, скільки відбуло сходин, лекцій, дискусій, хто з членів виголосив доповідь, в яких імпрезах, чи виступах іншого роду брали участь члени чи осередок в цілому, стан членства та намічених кандидатів, тощо.
- IV. Для налагодження живішого зв'язку членства з централю та для повного обліку праці членства, кожний член зобов'язаний надсилати один раз на квартал з в і т про свою діяльність: науково-інтелектуальної праці, праці в Т-ві та поза Т-вом. В звіті треба узгляднити: 1. Осяги в студіях за звітний час /здані іспити, вивчені мови, фахи, тощо/, 2. Прочитані книжки /наукового характеру/, пророблені проблеми, написані реферати, виголошені доповіді, 3. Участь в Осередках Діяльності /сходина, лекції, дискусії/, 4. Участь в суспільному житті та організаціях молоді /СУМ, Пласт, Студентські Громади і ін./, 5. Інша праця члена, 6. Сплачені вкладки, паї на видавничий фонд, пожертви на цілі Т-ва, ініціатива в збірках на ту ж ціль тощо. 7. Побажання.
- Нагадуємо, що звіт за перший квартал слід надіслати до 15 квітня ц. р.
- V. Просимо друзів надсилати точно заяви, анкети, членські вкладки, чи звіти, бо від цього залежатиме успіх не тільки організаційної праці, а й діяльність нашого Т-ва взагалі.
- Сподіваємося, що друзі-члени ТУСМ-у - виконуватимуть солідно свої обов'язки та щоденною працею над собою будуть готуватися до тих великих завдань, що чекають нас у майбутньому.

Штогрин Дмитро
/Організаційни реф./

З В Е Р Н Е Н Н Я

референтури діяльності і кадрів

Конкретні завдання поодинокого члена ТУСМ.
/супровідний лист до тем рефератів/

Не будемо тут з ясовувати потреби існування Товариства Української Студіючої Молоді. Потреби, які зумовили створення такого роду об'єднання подані в окремому числі Визлетенд ТУСМ з 6. I. 1950. Кожний член, що не брав участі в Основному З'їзді може там знайти пояснення, чому створено ТУСМ. На цьому місці хочемо лише нагадати про завдання, які стоять тепер перед нами, тобто, у зв'язку з нашім загальними напрямками, хочемо сказати про конкретні плани діяльності членів ТУСМ.

Ми знаємо, що вся українська студіюча молодь зокрема члени ТУСМ, в сучасну пору, будуть мати перед собою три ділянки діяльності. Першою ділянкою є заробітня праця на прожиток. Майже вся студіюча молодь на еміграції примушена шукати собі заробіткової праці, при чому така праця забирає, звичайно, кожному біля 10 годин часу щодня і, крім прожитку, не дає ніякої особливої користі чи задоволення.

Другою ділянкою праці є практична, суспільно - політична діяльність у різних товариствах і організаціях. Цей рід діяльності дуже важливий і дійсно потрібний для всього громадянства. Ніхто не може бути байдужим до практичної організованої праці на чужині, бо без неї еміграція, як цяка, не мала б жодного позитивного значення. Ця друга площина праці, зокрема політична діяльність, в належно організованій формі є однією з найважливіших практичних завдань української студіючої молоді і від неї не можна відмовлятися.

Третьою ділянкою діяльності студіючої молоді є індивідуальна студійна праця, і вона по суті являється найпотрібнішою для всієї молоді. Молодь має право і обов'язок навчання і в сприятливих обставинах майже не потребує займатися нічим іншим, присвячуючи всю свою увагу тільки навчанню, а щойно пізніше, належно підготованою, входить у сферу діяльності загально - громадських інтересів. В нас мусить бути інакше, як в чужинців тому, що перед нашою молоддю стоять тяжчі завдання ніж перед молоддю панівних народів.

Наше Товариство ставить перед собою завдання слідувати якраз за цією третьою ділянкою праці. Займаючись індивідуальним розвитком студіючої молоді, яка базується на наукових студіях різних ділянок знання. У зв'язку з цим рекомендуємо всім членам відповідні наукові завдання, які повинні підвищити загальний рівень нашої освіти. В основному наукова діяльність члена ТУСМ має проходити в двох напрямках:

1. поглиблення власних фахових знань,
2. ґрунтовне вивчення загально світоглядних проблем і суспільно-політичних процесів.

Кожний член, якого б він не був фаху, мусить займатися науково-теоретичною працею з ділянки своїх зацікавлень. Це може бути праця з фахової ділянки, або з загальноосвітньої проблематики. З цією метою ми надсилаємо всім нашим членам список тем, з яких кожен вибере собі одну найбільш відповідну для своїх зацікавлень. На перший раз

вибрана тема не повинна бути дуже широкою, з тим, щоб протягом трьох місяців можна було її опрацювати. Очевидно, що ми не будемо нікому накидати тем і якщо на нашому списку нема для жогось члена відповідної теми, він повинен підшукати собі сам щось більш для нього підходяще. Кожний член обов'язаний написати до референта діяльності протягом двох тижнів від часу одержання цього повідомлення про те, яку тему він буде опрацьовувати. Нам необхідно знати, над якою темою кожний окремих член працює.

В загальному беручи, темою праці може бути реферування якоїсь вартісної книжки, або оригінальне висвітлення певної проблеми, при використанні щонайменше двох-трьох книжок.

Максимальний час прені над вибраною темою може сягати не більше трьох місяців. Праця не мусить бути великою 10 - 20 сторінок машинопису, писаного з великими відступами. Наукові реферати - це одна з найважливіших форм інтелектуального вироблення, тому це завдання мусимо систематично виконувати. Кожний член ТУСМ не може відмовитися від цього завдання. Сене нашої товариської співпрані якраз і полягає в тому, щоб виявити наші спроможності і вміння та за відповідними взаємними вказівками наших науковців належно розвиватися.

Готові реферати потрібно переслати до референта діяльності та кадрів разом з поданням використаної літератури. Референт діяльності буде передавати написані реферати для рецензії нашим науковцям і в свою чергу повідомить кожного члена про вартість його реферату.

Пишучи реферати на науковій основі, ми будемо мати можливість: по-перше, озброїти себе потрібними нам знаннями, а, по-друге, опрацьовані реферати будуть відповідним матеріалом для нашого журналу і для інших часописів, у яких ми, як студійюча молодь, повинні співпрацювати.

Ще раз пригадуємо, що за три місяці кожний член зобов'язаний вислати до референта діяльності свою науково опрацьовану розвідку /до 10. травня 1950/.

Хто в той час працюватиме над студійними рефератами з ділянки свого навчання, той не має обов'язку підшукувати собі іншого реферату, але зате на протязі двох тижнів має подати нам назву самостійної чи дипломної праці, а потім частину або цілість прислати нам до 10. травня 1950. Вищезгадане стосується також тих членів, що дістали доручення написати статті до журналу і готують реферати для ідеологічної конференції ТУСМ.

/-/ Гр. Васькович
/голова/

/-/ М. Галів
/Реф. діяльн. і кадрів/

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ Ч. 3.

із засідання Управи ТУСМ, що відбулося 18. III. 50 р.
в Мюнхені.

На засідання прибули всі члени Управи, за винятком Великого і Розмуса, яких Управа справдала. Засідання відкрив голова Г. Васькович, Він прочитав денний порядок нарад, по прийняттю якого секретар Ліщинський прочитав протокол з попереднього засідання. Далше приступлено до звітів, при чому Васькович на вступі поінформував присутніх про заходи зроблені в справі видавання квартальника. На сьогодні ця

справа представляється досить оптимістично, тільки мусимо всю увагу приділити підбору потрібних статей та створенню видавничої спілки, яка забезпечила б журнал фондами.

Звітючи від Секретаріату, Ліщинецький В. вичерпно зясував стан Т-ва під оглядом кореспонденційного зв'язку. Досі зареєстровано 21 вхідних і 45 вихідних листів. Між вхідними є листи різного характеру, як повідомлення О. Ковалю про прийняття заступництва Т-ва на Бельгію; поради, пропозиції відносно праці Управи та Редколегії від Б. Гука і від Б. Чопика; ділові листи відносно праці Т-ва, зокрема щодо наміченої Конференції від В. Маркуся і інших. Також одержано привіт та побажання від КоДУС-у.

За організаційну референтуру звітує З. Кравець, кажучи, що організаційний референт Д. Штогрин, виїжджаючи до США, з огляду на поспіх, не передав йому всіх справ в деталях. Проте доложено всіх старань, щоб у праці держати послідовність і систематичність. Дотепер організаційна референтура доповнила досюгочасний список членів і кандидатів із загального числа 78-ох осіб до 124-ох. Оформлення новоприбулих кандидатів переведеться в найближчому часі.

Референт діяльності М. Галів представив справу індивідуальних рефератів, теми яких розіслано до кожного члена в місяці лютому. Він поінформував Управу, що на вислані листи з темами одержано від членства наразі тільки 20 відповідей. У відповідях кожний член зазначив, над якою темою він зобов'язується працювати.

Референт преси В. Гайдук підготував потрібний матеріал до видавання Бюлетеню ч. 2, який на днях буде видрукуваний. Відносно Пресового Фонду зазначено, що він зростає за повільно. Досі зібрано 261 НМ. Звіт В. Гайдук доповнив М. Кравчук від Редколегії. Він сказав, що дотепер вже розподілено статті до журналу. Поодинокі статті мають виготовити такі члени: Стельмах - економічну, Коваль - соціологічну, Васькович - психологічну, Карпенко-Криниця про М. Міхновського, Листок - критику на твір І. Мазепи "Підстави нашого відродження", Маркус - із студентської проблематики.

В. Щур звітував про стан підготовки до конференції. Він сказав, що реферати для цієї справи готуються. Хоч вправді деякі прелегенти відмовилися від виготовлення, запропонованих їм тем, то ще вдалося їх заступити іншими.

В дискусії над звітами вирішено передати заяви нових членів до розгляду Верифікаційної Комісії. Далі обговорено справу конференції, при чому вирішено що вона таки відбудеться в Мюнхені II - 12 квітня. До підготовчого комітету приділено ще таких членів Управи: В. Гайдук, З. Кравця. В. Ліщинецького. Відносно справи організування Видавничої Спілки уповноважено фінансового референта С. Стефаніва зробити все можливе, щоб така спілка в США заснувалася. Для вшанування пам'яті нашого патрона М. Міхновського, з огляду на 26-ту річницю його трагічної смерті, доручено кожному членові простудіювати його добу, думки та діяльність. В зв'язку з виїздом орг. Референта Д. Штогрин, покликано до виконання обов'язків орг. Реф. на терені Європи З. Кравця. Права орг. реф., в загальному, і щодо позаокеанських теренів, зокрема, залишаються за Д. Штогрином без змін. З. Кравець, який перед тим був обраний на заступника М. Галіва, є відкликаний з цього посту, тому, що М. Галів провадить свою референтуру особисто.

На цьому вичерпано обговорювання найважливіших біжучих справ нашого Т-ва і голова Г. Васькович, дякуючи за ділове переведення наради, закрав третє засідання Управи.

ВІД РЕФЕРЕНТУРИ діяльності і кадрів

3 травня 1924 р. згинув трагічною смертю перший самостійник, ідеолог українського націоналізму, патрон нашого Т-ва, Микола Міхновський. Кожен член нашого Т-ва зобов'язаний відзначити пам'ять М. Міхновського вивченням його життєпису і творчості /простудіювати його брошуру "Самостійна Україна"/. В зв'язку з цим було б бачене заініціювати по таборах, в початку травня, виголошення по таборах і осередках відповідних доповідей.

Одночасно пригадується:

На листах референтури діяльності і кадрів з 6.2.50 р. в якому говорилося про індивідуальну працю кожного члена нашого Т-ва, цебто про вибрання й опрацювання однієї із тем, про що потрібно було повідомити нашу референтуру. Від вислання згаданих листів пройшло досить багато часу, але більша кількість членів ще й досі не відповіли і не повідомили про те, хто і яку із поданих тем вибрав собі до опрацювання.

У зв'язку з тим, що опрацювання різних тем є дуже важною справою нашого Т-ва для самовиховання його членів, звертаємо до тих членів нашого Т-ва, які ще не повідомили референтуру діяльності і кадрів, щоб вони протягом двох тижнів зголосили свої теми в згаданій референтурі, або в загальних листах до Секретаріату Управи Т-ва.

Нижче подаємо прізвища членів Т-ва, які вже зголосили свої теми

- I. Свідерський М.: Методи праці в гірництві.
2. Зарічний В.: "Діагнозе унд ді дифференціалдіагнозе дес гепетолі-ендкомплексес". /докторська дисертація/.
3. Шутка А.: Про виховання позашкільної молоді.
4. Гайдук В.: До джерел української духовости.
5. Васькович Гр.: Ідея шарового поділу психіки /докт. дисертація/.
6. Ліщинецький В.: Автаркія, її позитиви і негативи.
7. Галів М.: Визначення річного зросту високостовбурного господарства рівновікового лісу. /дипломна праця/.
8. Голяш С.: Дипломна праця з ділянки агрономії /теми не подано/.
9. Мотрук Д.: Переяславська угода.
10. Петришин В.: Ідея провідної верстви в "Листах до братів хліборобів" В. Липинського.
- II. Лисяк Богдана: Про родинне і шкільне виховання.
12. Фурда М.: Приватна власність і колективізм.

13. Щур Василь: "Чорне Озеро" Гжицького в аспекті національно-визвольних ідей.
14. Лагостняк В.: Економічне значіння рибництва в народньому господ. України /дипл. праця/.
15. Коковський М.: Світові політики і журналісти про Україну.
16. Кравець З.: Комуністична "Мораль".
17. Кравчук М.: Осередні і Східні українські землі в боротьбі проти імперіялістів.
18. Листок А.: Рецензія на книжку І. Мазепи: "Підстави нашого Відродження".
19. Карпенко-Криниця П.: Проблема вини і кари в поемі "Великий Льох" Т. Шевченка.
20. Маркусь В.: Національні меншини та їхнє правне положення в статуті Лігі Націй.

Микола Галів в. р.
/реф. діяльн. і кадрів/

Х Р О Н І К А

З діяльності Осередку Д. ТУСМ в Ляйпгаїмі.

Осередок Діяльності, що заснований 11. I. 1950 р. нараховує 12 членів. В склад Проводу Осередку ввійшли: Кравець З. - голова, Семенець В. - заступник, Головка Я. - секретар.

Крім індивідуальної праці членства, в межах його обов'язків, тобто підготовки праць на вибрані теми, Осередок відбуває свої організаційні сходи. В найближчому часі планується провести в Осередку короткий семінар, зміст якого дав би членству сурогат до праць на вибрані ними теми.

Членство готується до участі в "Двох днях ідеологічної проблематики" які відбудуться в час Великодніх Свят у Мюнхені.

Члени Осередку Діяльності брали участь у підготовці і проведенні Січневих Дат.

В місяці лютому члени Осередку провели посилену збірку на КоДУС, яка дала 168,78 НМ.

Бажаючи чинно піддержати Т-во фінансово, члени Осередку провели в час Різдвяних Свят коляду, щедрівку і Маланчин Вечір, прихід з чого в сумі 138,80 НМ пожертвували на Видавничий Фонд Т-ва і на адміністративні видатки Управи.

В останньому часі 3 членів Осередку Діяльності записалось на ІЗН при УВУ і 6 членів на аудиторні студії УВУ.

Нещодавно з місцевого Осередку вибуло 2 членів /Штогрин Д. виїхав до США і Рогатинський Ст. до Канади./

Враховуючи стан сучасної еміграції в Німеччині і виїзд до заокеанських країн, членство прикладає всіх зусиль, щоб увійти в вир праці Т-ва ще тут, на місцях, а в майбутньому - в нових умовах, посилити свою індивідуальну діяльність.

x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x

О с е р е д о к Д і я л ь н о с т и ТУСМ на Фраймані.

З уваги на виїзд більшості членів на різного роду курси, Ос. Діяльності не проводить постійної праці у формі сходин. Зате членство працює інтенсивно над собою. В останньому часі відчитано на сходинах осередку такі доповіді: 1. "З досвіду революційної боротьби на Східних Українських Землях" М. Кравчука, та 2. "Поняття і значення душі для науки психології" Г. Васьковича. Обидві доповіді викликали зацікавлення і жваву дискусію.

x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x

На Фріхшуле в Мюнхені Осередку Діяльності ще не існує. На одних із спільних сходин, члени ТУСМ-у, тут замешкалі, прослухали доповідь В. Васьковича на тему "Естетика трагічності".

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

П О В І Д О М Л Е Н Н Я - О Г О Л О Ш Е Н Н Я - Р І З Н Е

П о ж е р т в и н а В и д а в н и ч и й Ф о н д Т У С М - у.

Заклик Управи до членства творити власними силами Видавничий Фонд Т-ва зу стрів прихильний відгук:

- I. ЛАНЦЕГОВА АНКЦІЯ починає вже давати свої перші плоди. Із викликаних В. Гайдуком на ІО НМ відгукнулися:
- I. Гук Богдан. Дав ІО НМ і викликає на цю ж суму (ІО НМ, чи ІО ам. доларів) таких друзів:
Др. Ромача Борковського	/США/
Др. Матея Гуту	/Канада/
Василя Зарічного	/Бонн/
Аркадія Шупера	/Гайдельберг/
Степана Голяша	/Ельванген/
Пилипа Гвирича /Дон-Упіст/	/Ляйпгайм/
Миколу Кравчука	/Мюнхен/
Миколу Галіва	/Ульм/
2. Стефанів Стефан зложив ІО ам. доларів і викликає на цю ж суму:
Красносельського Федора	/США/
Бедрія Анатолія	/США/
Чомьга Богдана	/Англія/
Федага Богдана	/США/

3. Кравець Зенон зложив 10 НМ і викликає на цю ж суму друзів:

Бєя Миколу	/Канада/
Романчика Романа	/Ляйпгайм/
Лиски Богдану	/Ляйпгайм/
Дмитра Штогрину	/США/
Камінського Зиновія	/Ляйпгайм/
Гановського Евгєна	/Діллінген/

4. Чорній Іван зложив 10 НМ і на цю ж суму викликає:

Борика Степана	/Мюнхєн/
Покору Степана	/Пюртен/
Федєкка Степана	/Мюнхєн/
Листка Андрія	/Мюнхєн/

Друзі, останньо викликані в Бюлетєні ч. I /на суму 10 НМ, чи 10 ам. долєрєв/, а самє:

Єзєнів Михайло, Рихтицький Любомир, Ріпєцький Модєст, Марчєнко Іван, Прірва Евєн і Ващинський Богдан - щє не відгукнулись.

Идемє!

5. Ліпинецький Василь зложив на Вид. Фонд 5 НМ і на таку ж суму викликає:

Наняка Гриця	/Мюнхєн/
Заяця Ігора	/Мюнхєн/
Лєника Володимира	/Ляйпгайм/
Петришина Володимира	/Бєрхтєсгаден/

II. ОКРЕМІ ПОЖЕРТВИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД.

Коваль Омєлян /Бєльгія/	10 НМ
Тчачук Дмитро /Ульм/	3 НМ

Осєредок Діяльности Ляйпгайм пожєртвуєв на цілі Т-ва 138.80 НМ. З того 50 НМ на адміністративні потрєби Управи, а 88.80 на Видавничий Фонд і закликєв до пожєртв усї осєредки діяльности ТУСМ в Еврєпї й США.

III. ЗЛОЖЕННЯ ПАЇВ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ.

В. Гаїдук вносить на рахунок майбутніх акцій /паїв/ Видавничої Спїлки Т-ва 50 НМ і закликєв члєнів ТУСМ-у /зокрєма в США/ взяти в цій справі не мєншу учась.

Досї зібранє і зголошєно всьогє пожєртв на видавничі потрєби ТУСМ-у 261.80 НМ. Жєртводавцям - щирє спасибї!

Закликємо все члєнство вкључатись у ланцюгову акцію. Викликєних друзів просимо, відгукуючись, викликєти до пожєртв дальших члєнів ТУСМ-у, про щє слїд зголєсити до фїнансовогє чи прєсовогє рефєрєнтів, чи до секретаріату.

Прєсова рефєрєнтура

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ Т У С М - у

уповноважених окремих країн та Осередків Діяльності.

Пресова референтура звертається до всіх членів Т-ва з проханням взяти активну участь у широкій внутрішній і зовнішній пресово-видавничій діяльності, надсилаючи систематично матеріали для використання.

Цих матеріалів очікуємо і вимагаємо постійно від всіх наших Осередків Діяльності і від уповноважених окремих країн, для розміщення на сторінках Бюлетеню і Квартальника у відділі хроніки, де повинна відзеркалюватись вся праця цілих країн, Осередків Діяльності, а також поодиноких членів ТУСМ-у.

Тому, друзі, обов'язок кожного з Вас допомогти нам у нашій праці. Матеріали можуть бути використані (залежно від їхнього значення):

1. У БЮЛЕТЕНІ. Окремі статті про загальні, чи внутрішні справи Т-ва (менше важливі для ширшого загалу, напр., хроніка, дописи про працю і стан ТУСМ-у в окремих країнах, Осередках Діяльності і т. п.).

Загальний огляд студентського життя в даній країні і зокрема стан українського студентства.

2. У КВАРТАЛЬНИКУ, який буде журналом націоналістичної думки, науки, культури і суспільного життя. В зміст його повинні входити статті і матеріали таких ділянок: світоглядової, науково-культурної, суспільно-політичної, літературно-мистецької, студентської проблематики, з життя молоді, з наукової хроніки, з книжкової полиці, пресового монтажу, хроніки студентського життя.

За словами Редколегії "Рівень журналу - академічний; проблематика поважна. хоч не виключно наукова, проте, підхід до питань - науковий. З журналу повинна бути виключена зловбодена інформація, пропагандивний стиль, дешева агітка".

3. В "УКРАЇНСЬКОМУ САМОСТІЙНИКУ", який радо вміщуватиме статті різної тематики, даючи можливість членам ТУСМ-у висловити на його сторінках свої думки. Авторам статей будуть виплачені гонорарі.

4 В "СТУДЕНТСЬКОМУ ЖИТТІ" - журналі-місячнику СУСОН-у /новозаснована Студ. Централя: Союз Укр. Студ. Організ. Німеччини/, редакція якого звернулася з проханням до членів ТУСМ-у надсилати статті на студентські та інші актуальні проблеми.

Крім намічених статей прохається присилати окремі зауваги, пропозиції, поради і побажання з боку окремих членів для успішного розвитку видавничих, чи інших ділянок Т-ва. Всі матеріали просимо надсилати на адресу Секретаріату або пресового референта.

Вол. Гаїдук
/пресовий референт/

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

